

Ne le Janezek, tudi Janez naj se uči

„Kar bo, pa bo“ (Que Sera Sera) prepeva ameriška pevka Doris Day v priljubljenem refrenu svetovno znane popevke iz petdesetih let prejšnjega stoletja. Morda je skoraj že pregovorni refren res ustrezal resničnosti sredi 20. stoletja, v 21. pa takšnega „fatalističnega“ pristopa gotovo ne gre jemati za vodilo. Danes je vse manj stvari prepuščenih naključju. Zahteve so vse višje in vse več jih je, ključna beseda za njihovo izpolnjevanje pa je znanje.

Vseživljenjsko učenje, eden od programov Evropske komisije, ponuja kar nekaj priložnosti, da se lahko ljudje izobražujejo v vseh življenjskih obdobjih in okoliščinah. Erasmus, Leonardo da Vinci, Comenius, Grundtvig niso le imena slavnih znanstvenikov in mislecev, temveč tudi podprogramov, ki prispevajo k razvoju izobraževanja in usposabljanja po Evropi. Med letoma 2007 in 2013 bo Evropska unija v ta namen porabila kar 7 milijard evrov.

Tako je denimo doslej že več kot dva milijona študentov prejelo štipendije Erasmus, s katerimi so financirali nekajmesečno bivanje in študij v tujini. Po njihovem pripovedovanju so pridobljene izkušnje izjemno dragocene, in sicer z več vidikov. Eden med njimi je učenje tujih jezikov, ki je v tujem govornem okolju lažje in hitrejše. Enako pomembno je spoznavanje drugih kultur, drugačnega načina študija, drugih študijskih vsebin, ki jih matična univerza morda nima. Tudi sklepanje novih poznanstev, morda prijateljstev, ni nezanemarljivo. Mladi se tako navajajo na samostojnost, dokazano pa je, da imajo diplomanti, ki so del študija preživeli v tujini, prednosti pri iskanju zaposlitve.

Res je, da je za odhod v tujino potreben kanček poguma, odprtosti in vedoželjnosti. Premagati je treba začetne težave, morda domotožje. Vsekakor pa je to čudovita priložnost za tiste nadebudne radovedneže, ki jih ni strah prevzeti krmilo svojega življenja.

Kot rečeno, Erasmus še zdaleč ni edina oblika učne mobilnosti. EU omogoča izobraževanje v tujini ne le študentom, temveč tudi drugim, na primer dijakom in učiteljem, zaposlenim v šolah ali na področju poklicnega usposabljanja. Ti lahko na ta način spoznavajo druge šolske sisteme, vzpostavljajo stike ali tkejo mreže z drugimi podobnimi organizacijami. Izobraževanje odraslih in spodbujanje evropskega združevanja, učenje jezikov, spoznavanje informacijskih in komunikacijskih tehnologij so prav tako del vseživljenjskega učenja.

Ni težko, samo malce zanimanja in dobre volje je potrebno. Priložnosti je na pretek.